

Mūsu fabulistam

Kod pyrmū ņaizi fabulys
maņ tovys nōcās lasāt,
tod, pakasiejis pakausi,
as sevi sōku prasāt:

«Voi nav tys nazkod bierneibā
jau mōceits krīvu školā?
Pag, jōpierk krīvu fabulys,
varbūt tod tikšu golā.»

As ejmu nūpierkt Krylovu
i tivleit verūs iškā . . .

Tod otkon līku tautiskū
as fabulistu priškā.

Tā vierša vītā ilykts zyrgs
i tam iz ausš pōrs ūdu.
Cik vīgli aizpeļņāja šys
sāv fabulista gūdu!

Bet kur ta ir tys nūslāpums?
Raug, brōlā dāls pi varys,
i tys ik godus sasmierej
par veci ryndys garys.

Tam tolkā nōk bors tautišu,
lai paleidzāt ik breidi.
Nu dzádzka ir lels fabulists -
par veļti vysy streidi.

Divi pamōceibys

Raizi kaidis mōceitōjs bej teičš
 I šaidi klauseitōjus sveičš:
 — Dīva mīrs ar jums lai volda,
 Pi dorba i pi maizis golda;
 Pamōceiba jums loba der,
 Jo satans kotru jiusu grāku ker
 I roksta sovōs grōmotōs,
 Lai zustot brīsmu cīsšonōs.
 Bārni, asot rōmi, klusi,
 Iz bazneiceni ejmot vusi;
 Dīvs jiusim labi atmoksōš,
 Kod dabasūs mūs vysus tīsōs.
 Kod uperāsīt vinām jārus,
 Vystys, cōļus i cytus zvārus,
 Dīva eņgelš jiuš apmeklās
 Kotru vieleišonūs pīpīldās.
 Zynot, kas tá pazamynōts,
 Tys dabasūs teik paaugstynōts!

Šaidi tyka pōrlīcynōts,
 Kaidis nabogs, kas bīži zamynōts; —
 Izsmīts bej nu ļaudim borgim
 I vaidāja zam lōstim, vōrgim
 Jys tagad tikai strōdōja
 I vysu mōceitōjam gōdōja
 Itai bezspieceibā kliva,

Atstōts nu cylvāka i Dīva
Syurā koktā jys gulāja,
Nu soltuma, slōpis aulāja;
I rudinī, kod lopys byra,
Nabogs nu lelō boda myra.
A kod sābri, tyvūs sātu,
Vádá jū globōt, iz kopsātu;
Lai nabog-dvāseli pestāt,
Ar svātu lyugšonu tū ceistāt,
Laipni mōceitōju lyudzā
Dūt tai svieteibu i grākus syudzāt
Nabadzeibu, bet tāvs ni klōt:
— Kas dabasūs gribš tik, tam vajdzeigs
īmoksōt!

Šīm vōrdim sliedzīni pareizu taisit,
Zynit kur, kam i kō deļ, moksojit
I na kotra loba pļōpa klausit.

«Latgalīts» Nr.6 1924

Moralisti

Dzeivōja div kristeigī,
Obi, zynoms, ticeigī,
I šī beja fabulisti,
Lobi ari moralisti.

Vīns par ūtru rakstāja,
Tai vīns ūtru mōcāja, —
Kas ir taida katōleiba,
Voi ar kaida tykumeiba;

Kas ir eista ticeiba,
Kura teišam kristeiga —
Springoviča — Rancāna,
A voi vacō Trasuna ...

Kai ni ir, kod mōca vacs,
Kura maneiga ir acš, —
Bet, ak, muļkeibeni tovu,
Bārns kod mōca „tāvu” sovu!

«Latgolas Dorbs» Nr.5 07.03.1925